

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 258. Contractus mohatræ sevaratræ, quid sit, & an sit licitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

Muller. loc. cit. juxta l. 27. ff. de adilit. edit. habendam quoque in retrovenditione rationem mutui, si quid emptor venditionis gratia mutuaverit venditori, eò quod interest illius mutui pars pretii videatur; per tradita à Tiraq. de retract. linear. §. 1. gl. 18. à n. 69. asserit Muller. loc. cit.

2. Resp. secundo: Impensas quoque post contractum in rem obnoxiam revenditioni factas vendor restituere tenetur. L. 16. ff. de in diem addit. juncta l. 61. ff. locati & l. 29. & 30. ff. de adil. edit. & imprimit necessarias pro rei conseruatione, qua si facta non fuissent, res peritura aut deterior facta fuisset. L. 79. ff. de V. S. cum has etiam possessor malæ fidei deducere possit juxta l. si necessarias. ff. solnt. Matr. l. 5. C. de R. V. Gail. loc. cit. num. 8. Boëc. decif. 47. num. 8. Garcias de melioram. c. 1. num. 24. & c. 2. n. 1. Muller. cit. ib. 45. lit. Z. sic revendens repeterem potest, & reemens præstare debet impensas factas in ædes sacras exustas exstruendas, in exactionem telionorum; cum has expensas plus necessarias quam utilles esse appareat. Muller. loc. cit. citans Menoch. de arb. l. 2. cent. 3. cas. 215. & alios. Quales etiam sunt non solum ea, qua in arce vel castro adificando vel reficiendo, sed etiam illud custodiendo, ab oneribus tempore belli liberando, è manibus hostium recuperando, muniendo &c. factæ, adeoque omnino necessaria (quippe qua pro bono pacis fiunt, urgentissima necessitate fieri dicuntur. c. de despors. impuberum in fine.) refundenda, antequam res per revenditionem restituatur. Muller. loc. cit. citatis Bald. l. 1. cons. 303. num. 2. Mangil. de evict. q. 183. num. 112. Tusch. lit. m. concl. 182. num. 59. & alii.

3. Dein etiam impensas utiles, quibus res melior reddit. V. g. factas in plantationem vinear. oliveti, ulmorum &c. reemens refundere tenetur. L. 5. §. 2. ff. de in rem vers. l. 38. & 39. de hered. petit. Gail. loc. cit. num. 9. Garcias loc. cit. c. 15. num. 4. Reink. de retract. consang. q. 6. num. 401. Muller. loc. cit. Idque etiam, dum impensa tempore, quo facta, erant necessaria vel utiles, esti posse, dum reficienda vel rescidenda, desierint esse tales, ut Mull. loc. cit. cum Caftren. in l. sumptus. ff. de legat. num. 4. & Riminald. Jun. cons. 411. num. 21. Esti autem meliorationes perpetuae (quales, qua sint videri potest apud Menoch. loc. cit. cas. 258. & quales adhuc in ordine, ut refundenda sint Riminald. censet eas, qua duraturæ sunt, postquam res revendita, & non perpetua). V. g. expurgatio fossarum) sint restituenda revendenti; expensæ tamen facta solum in fructus præsentis anni. V. g. in colendos agros, non dedicuntur, sed fructibus imputantur. Menoch. loc. cit. cas. 215. num. 4. & seq. Muller. loc. cit. Idem dicendum de impensis valde modicis & exiguis. Mariscott. l. 2. resol. 109. num. 18. Muller. loc. cit. Arg. l. 12. de impens. in res dot. qua autem dicuntur modicas, videndum apud Menoch. loc. cit. n. 7. Sed neque impensas immodicas insolitus, reddentes conditionem redimendi nimis onerosam restituendas esse, ait Muller. loc. cit. iisque emptorem privandum, si in fraudem juris retractus facta sint, apud eundem asserunt Tiraq. de retract. consang. §. 7. gl. 1. num. 5. Gail. l. 2. obs. 12. num. 6. Peregrin. de fideicom. a. 50. n. 33. &c. In his tamen, ut neque revendens, neque reemens defraudentur, opus erit arbitrio Judicis, qui consideratis circumstantiis temporis, loci, rerum, melioramentorum, impensarum &c. de hoc judicet. Quod si

tamen etiam melioramenta perierint, emptor solummodo tantum deducere potest, quanti tempore revenditionis melior est, etiam si expensæ sint maiores juxta l. 38. ff. de R. V. c. 1. de in integ. restitu. Quod ipsum tamen non extendendum ad expensas necessarias, ita ut haec, etiam si non existent, adhuc deduci possint, ait Muller. citans pro hoc l. 38. de hered. pet. l. 17. §. 8. de R. V. Menoch. recup. posses. remed. 15. num. 511.

Quod attinet ad expensas voluptuarias, seu factas in exornationem rei, non autem ad fructum augendum, ut sunt viridaria, aquæ salientes, picturae, eas per exceptionem doli servari ab emptore revendente, citatis. l. unic. §. 9. de rei uxori. & aliis textibus, astruit. Muller. loc. cit. ad hoc nimurum, ut vel redimens tantum solvat, quantum revendens rebus ablatis habiturus esset, vel det licentiam ea tollendi, si sine detimento ipsius rei tolli possunt per l. 38. ff. de R. V. quorum utrumque si nolle reemens, declarare eum per hoc, se eas impensas habere pro utilibus, ait loc. cit. Mullerus.

Quæst. 258. Contractus mobatræ seu variatræ quid sit, & an sit licitus?

R Esp. Contractus hic alias in Hispania satis usitatus, species quædam contractus emptionis cum pacto revendendi, sic ferè describitur ab ipsis AA. Hispani: quod sit contractus, in quo mercator aut alius credito vendit rem aliquam alicui pretio justo, summo vel medio cum tali pacto, ut emptor tenetur rem eandem venditori pro minimo pretio in parata pecunia solvendo statim reverdere, ut hac ratione & egentes illico paratam pecuniam, & venditor reemens lucrum illud habere possent; dum hic. V. g. rem quam credito pro 100. vendiderat, reemeret pro 80. solutis in parata pecunia, & interim is, qui credito emerat, remaneret debitor pro 100. titulo venditionis sibi factæ; quod quia occultam & palliatam continet usuram, meritò ab Innocentio XI. damnata est hæc propositio: *Contractus mobatræ licitus est, etiam respectu ejusdem personæ, & cum contractu retrovenditionis prævia initio cum intentione lucri.*

Quæst. 259. Contractus cæteri emptiorum cum pacto revenditionis an sint liciti?

1. R Esp. primò: Venditio cum pacto reemendi in gratiam solius venditoris apposito, ut nimurum is rem venditam, vel quandocunque, vel intra certum tempus oblato pretio redimere possit, Jure tam canonico quam civili est licita, ut constat ex extravag. regimini. b. t. l. 1. C. de pæct. inter empt. & vendit. & ita habet communissima tam Theologorum quam Canonistarum & Legistarum. Molin. tr. 2. d. 375. num. 2. De Lugo de 7. & 7. Tom. 2. d. 26. s. 13. num. 184. Less. l. 2. de just. q. 21. num. 113. Azor. p. 2. l. 7. c. 12. Corvar. l. 3. var. c. 8 num. 3. Fachin. l. 2. controv. c. 12. Berlich. p. 2. concl. 1. & 2. Pirk. b. t. num. 31. contra aliquos apud Gonz. in c. 5. b. t. num. 3. Quod ipsum tamen minus rectè à Molin. Less. Pirk. & aliis probari ex Scriptura Levit. 25. ubi concedebatur filiis Israel possessiones suas vendere non nisi cum conditione & sub pacto eas redimendi, asserunt de Lugo & alii; dum, ut ibidem statuitur, fructus interea ab emptore percepti computandi erant in partem pretii redemptionis rei, adeo que